

Az áruvásárlási kártyákat értékesítő közvetítőkre vonatkozó szakmai követelmények

A Bank állásfoglalás iránti kérelmet nyújtott be a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéhez (**Felügyelet**) a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (**Hpt.**) 219. § (7) bekezdésében foglalt pénzügyi közvetítői tevékenység szakmai követelményeivel kapcsolatos egyes kérdések vonatkozásában.

I. TÉNYÁLLÁS

A Bank áruházakban, üzletekben a mindennapi élet felszerelési tárgyainak, tartós fogyasztási cikkeinek megvásárlására áruvásárlási kártyát (hitelkártyát) bocsát ki. A kártya jóváhagyása esetén a vásárló a jóváhagyást követően azonnal, tehát a kártya fizikai jelenléte nélkül a jóváhagyott hitelkeret erejéig áruvásárlást kezdeményezhet az igénylés helyszínénél szolgáló áruház által forgalmazott árucikkekre vonatkozóan. Az áruvásárlási kártyák igénylési feltételei és az ehhez kapcsolódó közvetítői feladatok a hagyományos áruhitelkártyákkal történő vásárlásoknál meglévő gyakorlat mintájára, az áruhitelkártyák igénylési helyszínével azonos helyszínen, ugyanazon közvetítők bevonásával történik, kiegészítve az áruvásárlási kártyákhoz tartozó speciális terméktulajdonságokra vonatkozó tudnivaló ismertetésével és átadásával.

II. A JOGKÉRDÉS

Az áruvásárlási kártyák (hitelkártyák) beleérthetők-e a mindennapi élet felszerelési tárgyainak, tartós fogyasztási cikkeinek (ide nem értve a gépjárművet) megvásárlásához nyújtott hitel- és pénzkölcsön definíciójába, így biztosítva a Hpt. 219/D. §-ában meghatározott szakmai követelmények alóli mentesítést az áruvásárlási kártyákat (hitelkártyákat) értékesítő közvetítőkre vonatkozóan.

III. A TÁRSASÁG ÁLLÁSPONTJA

Az áruvásárlási kártyák a mindennapi gyakorlatban kizárólag magánszemélyek részére, akár az igénylés helyszínén, az ott értékesített mindennapi élet felszerelési tárgyainak, tartós fogyasztási cikkeinek (ide nem értve a gépjárművet) megvásárlásához nyújtanak fedezetet, így a Bank megítélése szerint a fenti áruvásárlási kölcsönt közvetítőkkal, közvetítői alvállalkozókkal munkaviszonyban, megbízási jogviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személyek esetében a szakmai követelmények alóli mentesség fennáll a Hpt. 219. § (7) bekezdése, illetve a 219/C. § (6) bekezdése alapján.

IV. A FELÜGYELET ÁLLÁSPONTJA

A Bank által alkalmazott áruhitelkártyák esetében – álláspontunk szerint – felmerül a Hpt. 3. § (1) bekezdés b) pontja szerinti hitel és pénzkölcsön nyújtása mellett a d) pont szerinti pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása pénzügyi szolgáltatás végzése is.

A Hpt. 2. számú melléklet 9. e) pontja értelmében pénzforgalmi szolgáltatás a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz – ide nem értve a csekk és az elektronikus pénzeszköz – kibocsátása.

A 2. számú melléklet 5.1. c) pontja szerint készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek minősül a pénzforgalmi szolgáltató és az ügyfél közötti keretszerződésben meghatározott olyan személyre szabott dolog vagy eljárás, amely lehetővé teszi az ügyfél számára a fizetési megbízás megtételét.

A Bank hitelkártyát biztosít az ügyfélnek, mely a Bank és a vásárló között létrejött hitelszerződésben meghatározott olyan személyre szabott dolognak tekinthető, melyet a Bank a vásárló személyes körülményeit figyelembe véve, annak hitelminősítését követően bocsát ki. A vásárló a részére megállapított hitelkeret erejéig használhatja a kártyát az elfogadóhelyeken, mellyel az általa vásárolt áruk vételárának kifizetése során fizetési műveletek elvégzésére ad megbízást. Ennek alapján az ismertetett áruhitelkártyák alkalmazása, kibocsátása esetében a Hpt. 3. § (1) bekezdés b) pontja szerinti hitel és pénzkölcsön nyújtása mellett a d) pont szerinti pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása pénzügyi szolgáltatás is megvalósul.

A Hpt. 219. § (7) bekezdése, illetve a 219/C. § (6) bekezdése szerint a kizárólag magánszemélyek részére a mindennapi élet felszerelési tárgyainak, tartós fogyasztási cikkeinek (ide nem értve a gépjárművet) megvásárlásához nyújtott hitel és pénzkölcsönt közvetítő többes illetve függő ügynökre a Hpt. 219/D. §-ban foglalt – a közvetítőkkal szembeni szakmai követelményeket rögzítő – rendelkezéseket nem kell alkalmazni.

A Bank által ismertetett tényállás alapján a hitel és pénzkölcsön nyújtása mellett a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása pénzügyi szolgáltatási tevékenység is megállapítható, így az áruhitel kártyák igénylésével kapcsolatos közvetítői feladatok ellátása esetében a 219. § (7) bekezdésében, illetve a 219/C. § (6) bekezdésében említett mentesség nem áll fenn, ezért az ilyen típusú közvetítőkre továbbra is érvényes a 219/D. §-ában ismertetett szakmai követelmények kötelező meglétére vonatkozó előírás.